

L'ESPORTIU

Barça

La FIFA rebutja el Girona-Barça de Miami

Insta a jugar-lo en territori de la RFEF

NACIONAL

P23

Bargalló, disposat a modificar l'informe sobre la immersió

El govern dona per tancada així la polèmica originada després de la presentació del document, aquest dimarts

CANVI D'HORA

Aquesta matinada, quan el rellotge marqui les tres, caldrà endarrerir l'hora fins a les dues

JOIERIA - RELLOTGERIA

Ramoncita

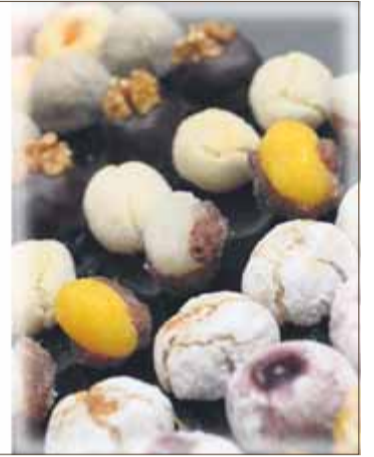
Sant Agustí, 21 - Tel. 977 249 743 - Fax 977 251 563 - 43007 TARRAGONA
D'en Carbó, 14 - Tel. 977 441 662 - Fax 977 446 034 - 43500 TORTOSA

Uñó

Claudi Uñó
Mestre pastisser

La Riera, 84-86
08301 Mataró (BCN)
Tel. 93 755 24 40
info@pastisseriauno.com
www.pastisseriauno.com

Ampli assortiment de panellets

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 27 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14802 - AVUI / Any XL. Núm. 13672 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-14

27-0 Un any després

ON EREN? ON SÓN? • El Punt Avui repassa què feien i què fan els protagonistes dels fets d'octubre

ANÀLISI • L'independentisme es penedeix de no haver fet el pas després de l'1 d'octubre

Quaranta-vuit hores de vertigen

Article de Carles Puigdemont

"Avui hi som més a prop que fa un any"

La reprovació del rei, al TC tot i l'oposició del Consell d'Estat

El Consell de Ministres decideix portar igualment al TC l'acord del Parlament de Catalunya que reprovava el rei Felip

El ple de Barcelona demana l'abolició de la monarquia

L'executiu espanyol no fa cas del Consell d'Estat, que opina que la resolució catalana només té caràcter polític, i no jurídic

VIU LES DONES MORTA LA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus una palmera.

49 ofertes a Catalunya
902 811 811
nautaliaviatges.com

NAUTALIA
Viatges

134.005-163933W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Gràcies, Forn

Amb totes les mancances que es vulgui, amb tots els errors que hi hagués, amb tots els sacrificis i peatges que s'estan pagant... El fet és que Joaquim Forn i el seu equip polític i professional van aconseguir salvar la policia de Catalunya en un context tan terrible com el de l'U d'Octubre. Els Mossos no haurien sobreviscut socialment si haguessin atacat els col·legis electorals de la mateixa manera que ho van fer la Guàrdia Civil i el CNP, que es van comportar amb la brutalitat d'una força colonial. Van venir, van pegar i van marxar.

Un a por ellos dels Mossos d'Esquadra hauria eliminat per a unes quantes generacions la possibilitat de tenir patrullant als carrers un cos policial integrat en la societat i compromès amb el país. Agredir els ciutadans a la cua de les urnes hauria convertit el cos de Mossos en una entitat externa i hostil, impossible d'acceptar per una societat a la qual

Els Mossos són un dels símbols de l'autogovern, no poden convertir-se en la porra que el destrueix

se suposa que han de protegir. Els Mossos són un dels símbols de l'autogovern, no poden convertir-se en la porra que el destrueix.

La República encara no ha arribat, però tothom es pot imaginar perfectament els Mossos com a policia republicana. Són acceptats per tothom, a diferència dels cossos policials de l'Estat, que generen un rebuig majoritari. Dins del cos hi ha totes les sensibilitats polítiques, com passa a la societat en general. Per això als Mossos hi ha independentistes, unionistes i indiferents. La Guàrdia Civil i el CNP, en canvi, estan integrades únicament per espanyolistes que passen per diversos graus d'agressivitat, en funció de les ordres.

El cas és que a les fotos de l'U d'Octubre no hi ha porres catalanes. I això és un patrimoni de país que la societat deu a unes quantes persones que a hores d'ara estan a la presó, a l'exili i/o processades. O sigui que gràcies, honorable conseller Joaquim Forn.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Hospital de guerra

Durant la guerra, el col·legi dels Salesians de Mataró es va convertir en hospital de soldats ferits al front. Les autoritats sanitàries el van escollir perquè era gran, airejat i saludable –sense haver-se mogut de lloc, llavors estava situat fora de la ciutat, entre turonets i camps de conreu– i perquè estava ben comunicat amb l'estació del tren. “Ben comunicat” vol dir que un tramvia unia l'estació amb l'hospital, en un trajecte de tres quilòmetres. Els ferits més greus arribaven amb ambulàncies o camions adaptats. Els altres, amb tren. La majoria procedien del front de l'Ebre, a la Terra Alta. Com que la línia ferroviària de Mataró no comunica amb aquell paratge remot, els damnificats arribaven a la ciutat després de penosos transbordaments. Quan els anunciaven que ja eren a lloc, encara els quedava pujar al tramvia. Els passejants de la Rambla i la Riera els devien veure passar dins les carraques lentes i trontollants.

Els nens que feien classe als Salesians van ser confinats en aules aïllades de les que es feien servir de sales d'operacions, de llits i de morgue. Els

“El col·legi dels Salesians va acollir ferits de les Brigades Internacionals

morts eren enterrats en una fossa al cementiri. L'historiador Josep Xaubet els va identificar fa anys basant-se en les partides de defunció. Molts pertanyien a les Brigades Internacionals: n'hi havia de tot Amèrica i Europa. Part dels sanitaris eren també estrangers. El 1998 l'Ajuntament va convocar els familiars dels morts, i també supervivents. Alguns no es van poder localitzar. La també historiadora Maria Salicrú n'ha esbrinat la raó: els encarregats dels certificats de defunció o del registre d'ingressos i altes escriuen com podien els noms estrangers. Un “Cocteau” es podia convertir en un

“Cotó”. Si van equivocar el nom castellà del fideuer de l'Uruguai, imaginem-nos els russos o polonesos. L'Ajuntament ha pres el compromís de trobar els familiars. Alguns es pensen que el soldat que va venir a la guerra d'Espanya per combatre a favor de la República va morir a l'Ebre, on li ofereixen flors, perquè les últimes notícies que en van tenir venien d'allà.

Josep Xaubet i Maria Salicrú van exposar dimarts les investigacions en una conferència en homenatge a les Brigades Internacionals. A primera fila seien els parents de la Maria Sans, una de les infermeres de l'hospital. Un dia, uns escolars de Mataró van fer un intercanvi amb uns de Suècia. Un home gran del poble on van anar els va preguntar d'on venien. Havia estat ingressat als Salesians de Mataró. Havia tingut un idil·li amb una infermera. Ell i la Maria Sans es van retrobar en l'acte del 1998. Es diu si ella no va inspirar la Maria de *Per qui toquen les campanes*. Hemingway la va conèixer. Havia vingut sovint a visitar un amic ingressat. No preguntis per qui toquen, toquen per nosaltres.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/9i6rrz>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ha valgut la pena?

No seré jo qui digui, just un any després de la declaració d'independència aprovada pel Parlament, que això ha estat sensacional. Perquè no hi havia massa res (o res) preparat per a l'endemà, perquè aquells dies hi va haver una improvisació evident i, sobretot, perquè per a alguns els costos estan essent molt alts; altíssims, si tenim en compte que hi ha gent a la presó i a l'exili i que hi ha milers de persones amb processos judicials oberts. Però tampoc seré jo qui els digui que no ha servit de res. Tot es podria haver fet d'una manera diferent? Sí. Però les coses són com són. I el que ens passa ara, i seria humanament inexplicable que no fos així, és que estem emocionalment col·lapsats. Perquè no passa dia que ni jo ni vostès no pensem en els presos, en els exiliats, i en els seus familiars. I a les portes d'un judici en què les peticions de presó seran inhumanes, més pròpies d'una venjança

“Un any després som on som. Per a les coses bones i, és clar, per a les dolentes

que d'una altra cosa, és inevitable plantejar-se la pregunta que és el títol d'aquest article. I la resposta és complicada. Perquè per un costat cal analitzar les conseqüències que en paguem (i les que se'n poden pagar més endavant), però per l'altre, i això està bé que també ens ho diguem, perquè hauríem de reconèixer que, gràcies a tot plegat, mai n'havíem estat tan a prop. Mai dos milions de persones havien sortit al carrer de forma tan sostinguda reclamant simplement poder votar (ara, gràcies a l'actuació de l'Estat hi hauran de continuar sortint, però per

reclamar també la llibertat de presos i exiliats), i mai en la història recent de Catalunya s'havia produït una catarsi col·lectiva com la de l'1-O. Ha servit per a això i, si hem de ser sincers, ha servit també per a una altra cosa tant o més important: perquè tots aquells que no s'ho creien veiessin com és de veritat l'Estat espanyol. Sense l'1-O ni hi hauria ni presos ni exiliats ni hauríem votat, però tampoc hauríem vist (amb horror, en algunes ocasions) com és aquest estat al qual pertanyem. Com de cruel, com d'inhumà, i com de salvatges han estat algunes accions i algunes de les seves reaccions. I com n'és, de diferent, la manera com s'interpreten judicialment uns fets a Espanya que a Alemanya o a Bèlgica o a Escòcia. A algun de vostès, intueixo, tot plegat els ha servit per obrir els ulls. El preu és una altra cosa. Decideixin, doncs, cadascun de vostès si ha valgut la pena, que jo ja ho he dit xiulant.

De reüll

Maria Palau

Sixena no s'ho mereix

El ministre de Cultura, José Guirao, ha comparegut al Senat per donar comptes dels temes més delicats de la política cultural espanyola. El trasllat del *Guernica* al País Basc és un dels que fa anys que es debaten. Debat que Guirao no pensa considerar. I amb un argument de pes: l'icònic quadre de Picasso "està malalt i no pot viatjar". Cert: fa temps que els experts van alertar del seu estat de conservació precari, que desaconsella que es mogui. Però, ah, la lògica per la qual el *Guernica* és intocable no serveix per a les pintures

El ministre no protegirà igual les obres d'art delicades murals de Sixena. Al Senat, Guirao va deixar clar que si la justícia conclou que els frescos exposats al MNAC han de tornar al monestir, no hi posarà cap objecció. Potser caldria que algú advertís el senyor ministre que si el *Guernica* està malalt, els murals del cenobi

aragonès estan més a prop de l'altre món que del nostre, ja que van sobreviure de miracle a l'incendi del 1936. I això també ho diuen els tècnics. Per acabar-ho d'adobar, fora bo que se l'informés de la situació en què es troba el centenar d'obres que protegien el MNAC i el Museu de Lleida i que un jutge va decidir que es restituís al monestir. Un monestir demacrat habitat per unes religioses a les quals no els agraden els visitants. Fins ara els obrien les portes tres dies a la setmana, però se n'han cansat i n'han suprimit un. Això és el que ha aconseguit Aragó en la seva guerra amb l'art de Catalunya: que el patrimoni de Sixena torni a la foscor d'on venia.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez

Igual que amb Rajoy

El Consell d'Estat li ho va posar fàcil a Pedro Sánchez per no portar al Constitucional la declaració del Parlament en què es reprovava el rei Felip; li va dir que no hi ha base per recórrer, però ho va fer igualment, perquè en això, com en altres tantes coses, el govern del PSOE fa igual que el del PP.

ESCRITORA

Care Santos

Una nova novel·la

L'escriptora mataronina, amb una seixantena de títols per a adults, nens i joves, en català i castellà, amb obres traduïdes a més de vint idiomes i amb una dotzena de premis, afegeix ara al seu currículum *Tot el bé i tot el mal*, una nova novel·la que vol ser un homenatge a la mare imperfecta.

CUINERA

Carme Rusalleda

Homenatge al Sant Pau

El prestigiós Sant Pau, amb tres estrelles Michelin, s'omplirà avui en un últim sopar abans de tancar portes, que la seva xef ha volgut convertir en un homenatge als "30 anys de gastronomia santpaulenca". Acaba una etapa però en comença una altra amb projectes gastronòmics a Barcelona i el Japó.

EDITORIAL

Els MENA, un greuge nou

El govern espanyol va aprovar ahir la distribució dels fons destinats als menors estrangers no acompanyats (MENA) que estan en centres d'acollida. El repartiment, però, ha ignorat el cens de menors que efectivament viuen als centres d'acollida, i s'ha basat només en el registre policial d'entrada dels menors, sense tenir en compte que molts d'aquests MENA entren per Andalusia, on són registrats, però després es desplacen a buscar-se la vida a altres llocs, preferentment a Catalunya, el País Basc i el País Valencià. El resultat és un repartiment injust, que no respon a les necessitats i que generarà una situació d'infr finançament.

A Catalunya, la Generalitat té censats 2.809 menors que viuen tutelats en centres d'acollida i calcula que superarà els tres mil abans que acabi l'any, però com que el ministeri ha reduït la xifra als 1.074 joves que té registrats la policia, només hi ha destinat 2 milions d'euros, que seran del tot insuficients per cobrir el cost del seu acolliment, i encara menys de la seva integració social. La situació de desequilibri és similar al País Basc i al País Valencià, mentre que Andalusia rebrà 25 dels 40 milions.

El conseller de Treball, Afers Socials i Família, Chakir el Homrani, va forçar dijous una reunió amb la ministra de Sanitat, María Luisa Carcedo, per intentar evitar el problema i també el greuge, perquè ara serà el govern català qui haurà d'assumir el cost que el ministeri ha deixat orfe. El govern de Pedro Sánchez se n'ha fet un fart, de parlar de diàleg, per desencallar deutes, compromisos i incompliments que s'arrosseguen fa anys, perquè creu –erròniament– que així resoldrà el problema polític amb Catalunya. El que no sembla entendre és que això són simples factures pendents i que, mentre negocia pagar-les, la seva concepció de l'Estat i de com s'ha de gestionar ja n'està fabricant de noves.

Tal dia com avui fa...

1 any **Dia D**
El president Carles Puigdemont descarta la convocatòria d'eleccions davant la negativa del Partit Popular d'aturar el 155 al Senat.

10 anys **Alarma en el PSOE**
El president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, posa en alerta els seus per temor a un càstig en les municipals del 2011 si persisteix la crisi.

20 anys **Dèficit fiscal**
El dèficit fiscal de Catalunya és d'1,206 bilions de pessetes anuals, segons els càlculs del catedràtic i dirigent del PSC Antoni Castells.

Full de ruta

Toni Brosa

...i tornarem a votar

Ja ho vam fer, és cert. L'1 d'octubre de 2017 els catalans vam ser cridats a les urnes per votar sobre la independència. Era el RUI, se'n recorden? Referèndum unilateral d'independència. Unilateral, perquè Madrid ni concep ni es pot permetre la independència de Catalunya. Per tant, acordar la votació no era (ni és) una opció. I per tant esperar-ne el reconeixement internacional era una quimera. La reacció espanyola ja la coixim: declarar proscrit el referèndum, arrestar urnes, apallissar ciutadans pacífics, empresonar líders i fabricar una instrucció judicial sumaris-sima per escarmentar la revolta sobiranista. El RUI no va servir per al que estava concebut, però almenys va retransmetre en directe al món la determinació de milions de catalans de decidir el seu futur per la via pacífica i democràtica i la voluntat d'Espanya d'impedir-ho per la força bruta.

Els unionistes es divideixen entre els que avalen sense complexos la repressió violenta i judicial i els que ne-

El RUI no va complir l'objectiu però la majoria social pel referèndum és un clam

cessiten arguments per defensar la seva posició. Amb els primers no cal entretenir-s'hi, perquè no raonen, només imposen. Però els segons diuen coses com que l'autodeterminació no és aplicable a Catalunya, només a les colònies; que un referèndum amb la societat dividida no és una solució, sinó un desastre; que no hi ha majoria social per la independència; i els més desesperats: Catalunya no és Escòcia o Quebec i a Escòcia no hi va haver un referèndum acordat.

Només cal llegir la legislació espanyola i internacional per saber que el dret a l'autodeterminació és legal i vigent a Espanya des de 1977 i es va incorporar a la Constitució (Art 10.2) el 1978. Tots els pobles hi tenen dret i Catalunya ho és. Aquest dret inclou el dret a crear un estat independent. I l'ONU prohibeix explícitament usar la força per impedir-ho. La majoria social per la independència no la sabrà ningú fins que no es voti en condicions; en canvi, hi ha una majoria social clara per l'autodeterminació. I aquesta majoria per la solució democràtica és ara mateix el punt feble espanyol, l'esperança catalana i l'únic punt de fuga que entén el món civilitzat.

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat de Barcelona

Immigració

Algunes reflexions, dubtes i preguntes, molt esquemàtiques en funció de l'espai, d'un tema molt complex com és el de la immigració. Primer de tot, la socialdemocràcia tradicional, i fins i tot la socialdemocràcia tipus Syriza –amb matisos segons els partits i països en aquest cas– han optat per fer la mateixa (o molt semblant) política immigratòria que la dreta (també l'extrema amb més *show* mediàtic) conservadora, almenys a Europa: reduir els fluxos migratoris amb un control més estricte de fronteres i subvencionar alguns països limítrofs per tal que hi retenguin els immigrants, tant els refugiats que provenen de les zones de guerra com els immigrants econòmics que venen dels països més pobres.

PER CONTRA, MOLTES PERSONES, especialment les que provenen d'un entorn d'esquerra anticapitalista, tendim a veure amb bons ulls l'estratègia d'acollir tothom, tant els refugiats de les guerres com els immigrants econòmics. Tanmateix, no sé si som plenament conscients del que això significa. D'una banda, tinc la sensació (perquè no en tinc dades) que una part important dels refugiats i immigrants que arriben i es

queden tenen una certa formació, cultura i fins i tot nivell econòmic (són els que més interessen als països que els reben). En canvi, els més pobres i menys formats sovint són retornats immediatament als seus països d'origen, i quan es queden es veuen obligats a acceptar treballs mal pagats, temporals, amb condicions de treball dolentes o s'han de buscar la vida fent de maners o altres coses semblants. Si aquesta hipòtesi és certa, sembla clar que s'està privant de força de treball formada i qualificada els seus països d'origen, fent més difícil que aquests puguin sortir de la seva situació de pobresa i subdesenvolupament. Em pregunto si amb això estem ajudant realment refugiats, immigrants i, sobretot, els seus països d'origen.

D'ALTRA BANDA, I MÉS IMPORTANT, cal ser conscients que acollir tothom suposa ser capaç de fer (i finançar) moltes coses: que els nens dels immigrants puguin anar a l'escola, que tots ells puguin aprendre la llengua gratuïtament, que caldran més habitatges de caràcter social, que hauran de ser atesos per la sanitat pública, que la seva arribada no sigui aprofitada pels empresaris per a reduir els salaris i empitjorar

les relacions de treball dels treballadors autòctons, i tantes altres. És a dir, acollir tothom vol dir fer unes polítiques econòmiques i socials globals que permetin aconseguir tots aquests objectius. I tenir els recursos econòmics necessaris per a finançar-les, o sigui augmentar alguns impostos o implementar-ne de nous que, de forma lògica i racional, haurien de pagar principalment els que més tenen: qui obté més ingressos i qui té més patrimoni/riquesa. I disposar d'un sistema financer que, en lloc de dedicar-se a les activitats especulatives, financi les activitats productives i resti al servei de la majoria. En aquest cas, voldria dir ajudar a finançar les esmentades polítiques econòmiques i socials. Les preguntes són: és possible això en el marc d'una economia capitalista (causa principal de les guerres i la pobresa) com les que predominen a Europa i en el marc de la cotilla que suposa la Unió Europea i el euro? Sincerament, crec que no. No caldria, doncs, un canvi radical, no purament reformista, en les relacions econòmiques i socials dels països europeus i en l'organització supranacional europea per a aconseguir realment aquests objectius? Amb franquesa, crec que sí.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Halloween o la castanyada?

■ Soc professora i des de fa uns anys ja em veig obligada a preguntar als meus alumnes: Què celebres, Halloween o la castanyada? Sorprenentment, la majoria responen Halloween. És un fet inevitable que agafem costums d'altres països a causa de la interculturalitat que hem acabat assolint amb l'accés a les xarxes. Indiscutiblement, conèixer altres cultures i costums és sempre enriquidor per a una cultura, però l'únic que realment em fa patir és que no sapiguem conservar els nostres costums i acabem desapareixent.

RAQUEL BOTEY LLUCH
Mataró (Maresme)

Bitllet defectuós

■ Pago un bitllet trimestral, la T-Jove, que em costa 200 euros. Estic farta que la màquina on valido el bitllet em digui que

és defectuós. A vegades aquest defecte no es veu, a vegades és la mateixa màquina que doblega el bitllet quan l'expulsa. Però que em digui que és defectuós tampoc m'estranya: és una targeta de paper gruixut que m'ha de durar tres mesos. A totes les ciutats europees que he visitat he pogut comprar una targeta recarregable de plàstic que m'ha servit per utilitzar el transport públic durant diversos dies. Fins i tot, a Madrid em van dir que seria vàlida durant 10 anys. No es pot implementar això també aquí?

TURA IGLESIAS ADMETLLA
Sant Cugat Sesgarrigues (Alt Penedès)

Puigmal Can Ximelis, Rubí

■ Des de 1982 el C/Puigmal de Can Ximelis s'ha enfonsat tres vegades, posant en perill la vida de persones i habitatges. 1982: enfonsament total del

carrer, tres cases incomunicades i una esclavissada a l'entrada de dues. Reparació feta pels veïns i l'antiga AV Can Ximelis. 2007: després de queixes, i la meua presència a dos plens municipals, la part reparada al 82 torna a enfonsar-se, però ara és l'Ajuntament qui la repara, provocant en la reparació el desplaçament d'un mur d'una parcel·la. 2017: enfonsament amb esclavissada en un tram diferent de l'anterior, perillat l'accés a tres parcel·les, amb la possible caiguda de murs de dues altres, la caiguda de les terres a l'interior d'una casa i el perill d'accidents. L'Ajuntament ignora els veïns i el Síndic de Greuges de Catalunya. 17 anys de queixes!!!

RICARD SARABIA CALVO
Rubí (Vallès Occidental)

El pont

■ Avui veia admirat la faraònica obra que ha inaugurat la Xina: un pont per damunt del

mar de més de 50 quilòmetres de llargada. Una obra només a l'abast d'un país immens com aquell amb un potencial humà i econòmic gairebé infinit. Una obra que suposo que en algun moment algú comparará amb la seva coneguda Gran Muralla. Llavors, mentre veia les imatges i sentia la informació he tingut un sotrac: n'han dit el cost, i resulta que aquesta meravella els ha costat ni més ni menys que setze mil milions d'euros, i he pensat que la nostra petita Catalunya, amb el dèficit fiscal anual amb l'Estat espanyol, es podria permetre el luxe de fer un pont com aquest cada any! Hi ha vegades que les xifres en abstracte no ens diuen gaire cosa, però en veure-les convertides en quelcom material ens adonem més de la seva magnitud. Ah!, i mentrestant els nostres polítics, de tots els colors, anant fent el paperina.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“Els cops d'estat lamentablement ja no es fan avui dia amb tancs, sinó que es fan als parlaments”

Javier Maroto, VICESECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PP

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de dret (UPF)

El 27 d'octubre

El 27 d'octubre de 2017 es va declarar la independència de Catalunya. Convé recordar aquesta obvietat per diluir qualsevol dubte al voltant de l'acte que va sorgir del Parlament aquella tarda. No té cap rellevància jurídica que la declaració no es publicàs en el *Diari Oficial de la Generalitat*, ni tan sols que els seus promotors neguessin en alguna seu que no van fer allò que en realitat van fer. Des de la perspectiva del dret internacional públic la República catalana ja és un subjecte independent que pot ser reconegut per qualsevol altre estat.

PER QUÈ, DONCS, els diversos governs no van expedir notes de reconeixement ni es varen intercanviar ambaixadors? Doncs perquè no es varen complir els requisits materials per a la constitució d'un nou estat: no es va evidenciar la sobirania d'un aparell de govern sobre un determinat territori i una determinada població i perquè el gest que hauria comportat aquest control i aquesta reafirmació per part de les autoritats catalanes, allò que hauria estat l'oposició física a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola, hauria significat l'esclat d'un conflicte d'alta intensitat que ni la classe política ni la societat catalana, al meu parer amb prudència i encert, estaven disposades a assumir.

L'AMENÇA DE VIOLÈNCIA extrema i la manca de suports internacionals per resistir aquesta investida és el que va frustrar la constitució d'un nou estat. Però, en un altre sentit, és allò que va posar les bases per reforçar la legitimitat de la causa catalana en una propera fase del procés de secessió. El cicle que s'enceta l'1 d'octubre de 2017 (i, de fet, uns dies abans, el 20 de setembre) no sols confirma la consolidació de la reivindicació catalana en termes democràtics sinó que també evidencia que

l'Estat espanyol està disposat a violar els drets fonamentals d'una part de la seva població per preservar la unitat nacional. La renúncia del Parlament i del Consell Executiu, així com també, malgrat allò que ara des d'alguns sectors es vulgui sostenir, de les organitzacions de la societat civil i dels CDR, a defensar la sobirania tot just proclamada, va permetre evitar una agressió brutal, però la vulneració de drets fonamentals per raons polítiques ja s'havia produït de forma massiva l'1 d'octubre i es va repetir a partir d'aleshores amb el processament de més d'un miler d'encausats inclosos els empresonaments d'una part dels dirigents polítics

“El 27 d'octubre la República catalana no neix de la força dels fets, però la causa catalana guanya dimensió com a lluita democràtica pels drets fonamentals de la seva població”

i dels presidents de l'ANC i Òmnium, així com la persecució penal que obliga altres membres del govern català i representants de la ciutadania a exiliar-se.

EL 27 D'OCTUBRE, doncs, marca el punt d'inflexió en el qual, tot i confirmar-se que la República catalana no naixerà de la força dels fets, la causa catalana guanya dimensió com a lluita democràtica i com a lluita pels drets fonamentals de la seva població. I és aquest el camí que cal recórrer.

CERTAMENT, NO HI HA HAGUT cap estat que un any després dels fets hagi reconegut la República catalana i no és previsible que cap estat ho faci en un termini breu. Però és realista pensar que sí que podem obtenir les complicitats d'algunes democràcies liberals que ens obrin la porta a portar les denúncies de violacions de drets davant les instàncies internacionals i que vagin perfilant el cas català com un cas de dret a l'autodeterminació. Aquest hauria de ser l'objectiu prioritari de l'independentisme en una acció diplomàtica que sols es pot desenvolupar per un ens al marge del dret espanyol: el Consell de la República.

EN PARAL·LELA AIXÒ, el projecte conjunt que ha d'integrar el lideratge polític i la societat civil a l'interior del país ha de centrar-se a mantenir a Catalunya una situació insostenible per a l'espai suposadament liberal democràtic que representen Espanya i la Unió Europea. Amb un suport massiu i sostingut a la independència en les successives eleccions ordinàries que se celebren a Catalunya, i amb la reiteració de les violacions de drets per part de l'aparell estatal espanyol, sorgirà una nova oportunitat per reclamar definitivament davant del món la justícia de la nostra llibertat.

De set en set

Lluís Muntada

Mobiliari

Ens saludàvem amb una regularitat quasi diària. Assegut en un banc, el vell fuster, alarb i iracund, ja en la mitjanit de la

seva persona, dibuixava torterols de fum amb la pipa. Ens saludàvem amb una eficaç economia expressiva. “Eeeeeiii!”, feia jo. I ell em contestava amb un “Uh!” eixut. Per això, acostumat a aquella apatia emocional, un matí vaig quedar de pedra quan darrere meu vaig sentir que la seva veu articulada em deia: “No en tens ni *putideia*, de com funcionen les coses!” Em vaig girar. Qui és que no sucumbiria a un inici narratiu tan prometedor com aquell? “Vine, passa!”, em va dir (ordenar). I vam entrar en un magatzem polsós, superpoblat de mobles i fustes, que a mi em va fer pensar en el conte *La caiguda de la Casa Usher*. “Des que em vaig jubilar, faig més calés que mai. Fabrico mobles vells. Els meus materials són *leija*, paper de vidre, ai-guarràs, la rosada de la nit per estovar la fusta, la gúbia per simular traumatismes... Enrivot a la brava, trenco el nervi de la fusta, oxido xarneres, la ullera de la destraleta va molt bé per forçar un caire estellicós en els perfils, i, un cop enllestit, deixo els mobles a sol i serena, coberts de palla o de femta, amb líquids regalimant sobre la matèria porosa. Tinc un viver de corcs i tot. Després repinto i *tampis!* Tu et penses que, a l'Empordà, sense aquesta indústria fraudulenta moblaríem tots els masos de les Pocholas i els Sumarroca?” Tancada aquella breu lliçó pràctica de l'Empordà com a impostura historiada, sense que jo hagués anat més enllà de monosíl·labs, vaig ser invitat a sortir. Fa tres mesos que un dels hereus del fuster em va escriure un correu electrònic: “El pare va deixar una calaixera a nom teu.” Ara la tinc a l'habitació. Té tots els anys genuïns que simula tenir.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

On eren i on són els personatges clau del 27-O?

Repàs de com els ha anat l'any als protagonistes de la declaració de la República el 2017

Tanca el restaurant Sant Pau de Sant Pol

La xef Carme Rusalleda serveix l'últim sopar i se centrarà ara en el Japó i Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La declaració

27-O· L'independentisme es penedeix de no haver-la fet després de l'1-O
MEDIACIÓ· Sosté que Tusk va fer gestions per negociar una sortida **155**· Per Iceta, el PSOE tenia garanties que no s'aplicaria si es convocaven eleccions

Xavier Miró
BARCELONA

El dia 27 d'octubre del 2017 la majoria del Parlament va declarar la independència sense que el país esdevingués sobirà. En això van tenir raó els partits de l'oposició que havien repetit que el país no ho seria o, directament, que l'Estat espanyol ho impediria. Un any després uns i altres no discrepen gaire a l'hora de definir la naturalesa de la declaració. Als qualificatius repetits de "simbòlica", "sense recorregut" o "sense efecte" hi afegeixen ara "sui generis", "aigüalida" o "extemporània". Amb alguna excepció. Pel portaveu del grup parlamentari de Junts per Catalunya, Albert Batet, va ser una declaració "conseqüent i coherent" amb el referèndum de l'1-O i encara avui "efectiva políticament" perquè s'està entre la "postindependència i la pre-República".

Una altra àmplia coincidència, que va més enllà de l'independentisme, és que la declaració era ja inevitable a quaranta-vuit hores del 27-O però aquí una part de l'oposició ja discrepa. El que per aquesta part va ser un pas evitable, temerari i inútil amb doloroses conseqüències, la majoria sobiranista –inclosa Catalunya en Comú– ho considera un pas

insalvable perquè l'Estat ja havia posat la directa per suspendre l'autogovern, empresonar els líders independentistes i utilitzar la força armada per evitar la secessió. Des de la banda independentista qui ha estat més dura i explícita fent autocrítica ha estat l'exconsellera Clara Ponsatí en qualificar fa temps de "brindis al sol" la gestió que el govern va fer de l'1-O i de la declaració final del 27-O en el sentit que no es confiava aconseguir la independència sinó reforçar-se per una nego-

"Fent la DUI l'1-O o el 3-O hauríem passat mig cos o el cos sencer"

ciació política amb l'Estat. I ahir, en una entrevista a El Punt Avui, es reafirmava explicant que, des del mes de setembre, al si del govern ja prenia força l'opció de convocar eleccions perquè també prenia força l'opinió que el referèndum no es podria fer –cal recordar les diverses operacions policials espanyoles a empreses i fàbriques que culminen amb el cop el 20-S contra els equips humans i logístics de la Generalitat que organitzaven el referèndum.

Tot i que des de les forces parlamentàries independentistes ningú admet

que forçar una negociació fos l'objectiu únic, sí que es coincideix que l'endemà de l'1-O es confia en la mediació i aquest escenari es manté fins al punt de suspendre's la declaració prevista per al dia 10 d'octubre i s'arriba "molt desgastat", gairebé sense res a les

mans al 27-O perquè l'Estat no ha donat cap garantia de retirar el 155 ni d'aturar la repressió judicial.

La via Donald Tusk
Vistes les imatges de l'1-O, la Comissió Europea havia censurat pública i ràpida-

ment l'ús de la violència policial. Més que confiar en una negociació directa amb l'Estat, el president del grup parlamentari d'ERC, Sergi Sabrià, parla del paper del president del Consell Europeu, Donald Tusk: "El 10-O s'obre la via Tusk, que té tot el sentit.

Amb l'Estat tot va ser difícil i impossible. Hi ha moments que prenem decisions en funció de les oportunitats que apareixen."

El 10-O el Parlament declara la independència però la suspèn provisionalment de manera immediata, adduint-se des-

L'APUNT La gent

Jordi Panyella

Fa un any la gent hi era. Omplia els carrers que envolten la Ciutadella quan el Parlament va aprovar la declaració d'independència, omplia la plaça de Sant Jaume festejant el moment històric i esperant en va l'arriada de la bandera espanyola a la Generalitat. Abans de començar a desfilar cap a casa molts ciutadans es miraven i preguntaven: I ara què? Doncs el que va pas-

sar és que va venir la repressió, el desconcert, la reorganització, la victòria electoral, les dificultats per formar govern, les dificultats per governar amb objectius comuns i no amb vells recels. I durant aquest temps i malgrat tot, la gent ha continuat a peu de carrer. Els polítics potser no però la gent sí, la gent insubornable aconseguirà fer d'aquest un país digne i lliure.

ó fallida

La força del 3-O "dilapidada"

"Vam batallar perquè la declaració es fes el 3-O tal com s'havia acordat. Aquell dia es construeix una força ciutadana molt potent i més àmplia que la independentista", afirma la diputada de la CUP, Natàlia Sánchez. Després es perd la segona oportunitat del 10-O, s'arriba al 27 debilitat i "el govern es retira i no permet a la ciutadania defensar la declaració al carrer",

conclou la CUP. "Aquest esperit es va perdre i es va dilapidar" fins arribar al 27-O, apunta Susanna Segovia, de Catalunya en Comú, perquè "ja no es va sentir interpel·lada" molta gent que al 3-O, davant la repressió violenta del referèndum, s'havia constituït en un gran "moviment ciutadà que demanava el dret a decidir i que s'oposava a les forces de l'Estat".

que la intervenció política i la repressió judicial no s'aturarien, afegeix, "es va culminar el mandat" amb la declaració que s'havia promès.

Sense República

Sabent que no hi hauria República i "a pesar que algú, avui, encara diu que sí que ho som, una posició que no ens ajuda a avançar perquè el que hem de fer és aconseguir-la, no fer veure que ja la tenim", conclou Sabrià. En canvi, admetent les imposicions de l'Estat a l'autonomia parlamentària catalana, Batet defensa que el Consell de la República a Bèlgica i el Fòrum Cívic i Social per al Debat Constituent són la confirmació del mandat del 27-O.

Per la seva banda, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, reafirma avui que, si el Parlament no hagués declarat la independència, l'Estat no hauria aplicat el 155. El líder socialista, que també va fer de mitjancer entre el president Puigdemont i el govern de Rajoy, considera la declaració una "fugida endavant quan ja no tenien cap marge".

Iceta admet que Puigdemont renuncia a convocar eleccions perquè "no tenia ni podia tenir una garantia per escrit" del govern espanyol però defensa que aquesta condició tampoc l'havia assolit quan tenia decidit convocar-les. Si es va fer enrere, diu, és perquè es va trobar "sol" davant dels seus -els tres partits independentistes. Iceta justifica que Puigdemont "no podia te-

nir" la garantia que demanava de l'Estat "perquè no hi havia confiança entre els dos governs. Això ja ve de molt lluny i explica el fet que no hi hagués converses directes entre els dos executius - que hauria estat el més raonable- sinó a través de tercers".

El líder socialista apunta al paper "molt rellevant" d'Urkullu: "El sosté que ningú firmarà un paper dient això però està clar que, si es convoquen eleccions, no s'aplicarà el 155." I recorda l'esmena del PSOE al Senat, que suspenia l'aplicació de l'article si Puigdemont les convocava: "El PSOE tampoc es tira a la piscina sense saber que hi ha aigua. Si poses per escrit aquesta esmena que és molt explícita és perquè saps que hi ha aquesta possibilitat certa sobre la taula."

Peu o mig cos a la porta

JxCat, ERC i la CUP coincideixen que la declaració del 27-O arriba tard i amb les "forces esgotades" per l'estira-i-arrotonsa dels intents de negociació, la declaració suspesa del 10-O i la convocatòria frustrada d'eleccions.

La independència s'havia d'haver declarat poc després de l'1-O, després de la censura europea a la violència policial i de les grans manifestacions de protesta del 3-O, lamenten. Una veu de la majoria actual i de fa un any afirma: "El 27-O vam posar el peu a la porta perquè no es tanqués. Si ho haguéssim fet l'1-O o el 3-O, hauríem passat mig cos o el cos sencer." ■

prés del ple a la possibilitat d'una mediació europea. Més enllà de la crida pública que havia fet aquell dia Tusk perquè no es fes la declaració, a Sabrià li consta que el president del Consell Europeu també va fer gestions privades perquè es busqués una sorti-

da negociada. La mediació a la qual es dona públicament el paper principal al lehendakari Urkullu acaba en l'episodi del 25 d'octubre, en què el president Puigdemont ha decidit convocar eleccions. Però enmig de retrets públics d'ERC, la CUP i diputats

del PDeCAT, el dia 26 es fa enrere i anuncia que l'Estat no s'ha compromès a retirar el 155 ni a aturar la repressió ni, per tant, a permetre unes eleccions amb plena normalitat per als partits independentistes -Jordi Sánchez i Jordi Cuixart ja estan empreso-

nats per la protesta del 20-S. Per Sabrià, està "confirmat i reconfirmat" que el govern de Rajoy no va donar cap d'aquestes garanties i que, encara que s'haguessin convocat eleccions, la "situació seria la mateixa que ara o pitjor". Davant la previsió

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Presó o exili: la vida de tots els protagonistes ha fet un gir de 180 graus

■ El govern de Puigdemont va caure pel 155, però també Rajoy ha hagut de plegar
■ Els caps policials estatals han estat promocionats ■ Els jutges mantenen el relat criminal contra Catalunya ■ El rei, cada cop més desacreditat

L.B./M.M./E.F.
BARCELONA

La tensió viscuda durant l'aprovació de la llei del referèndum, les amenaces, la violència policial, la victòria del sí malgrat tot, les hores d'infart fins a decidir si es convocaven eleccions o s'optava per la DUI i, finalment, aquell solemne "Constituïm la República Catalana com a estat independent i sobirà". Els mesos previs a la declaració d'independència de Catalunya van ser frenètics i molt més que ho serien a partir de llavors. La destitució fulminant de Carles Puigdemont i el seu equip de govern, l'aplicació del 155, l'ofensiva judicial... Cap dels protagonistes del 27 d'octubre d'avui fa un any continuen al mateix lloc. A partir d'aquell dia, la vida els va fer un gir de 180 graus.

La històrica fotografia feta a les escales del Parlament no es pot repetir: el president Carles Puigdemont es va exiliar a Brussel·les i des d'allà dirigeix l'etèria Casa de la República, però també són lluny de casa els exconsellers Toni Comín, Clara Ponsatí, Lluís Puig, Meritxell Serret i també Marta Rovira (ERC) i Anna Gabriel (CUP). Tots ells saben bé on serien si no haguessin marxat. Els màxims responsables del govern de Puigdemont que es van quedar estan empresonats: l'exvicepresident Oriol Junqueras i els exconsellers Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva, Joaquim Forn i Dolors Bassa. També tancats l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i els líders de l'ANC i Òmnium Cultural, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart.

Tots nou empresonats i altres nou líders independentistes en llibertat (exconsellers, membres de la

Puigdemont, Serret i Comín, a l'exili, reclamant la llibertat dels companys presos ■ ACN

Les xifres

9

màxims responsables del govern i els líders de l'ANC i Òmnium Cultural estan empresonats.

7

polítics, entre ells el president Carles Puigdemont i quatre exconsellers, van optar per l'exili.

3

delictes: rebel·lió, malversació i desobediència; en són acusats els 25 processats independentistes.

mesa i l'exdiputada de la CUP Mireia Boya) saben que el proper gener se'ls jutjarà acusats de rebel·lió en el cas dels empresonats, i de malversació i de desobediència la resta. La fiscalia, l'advocacia de l'Estat i Vox han de presentar els escrits d'acusació a partir del 2 de novembre, i s'esperen unes peticions de penes altes.

Moció de censura

L'Estat va utilitzar totes les armes que tenia al seu abast per evitar que la declaració d'independència anés més enllà, però això tampoc li va estalviar la patacada. El govern de Puigdemont és història però també el de Mariano Rajoy, que avui no és president del govern espanyol sinó que treballa com a registrador mercantil. El va

tombar la sentència del cas Gürtel i el PP, ja que contra tot pronòstic la moció de censura del socialista Pedro Sánchez va tirar endavant i des de l'1 de juny que La Moncloa ha canviat d'inquilí.

Els únics que no només mantenen la poltrona sinó que han vist com creixia el seu protagonisme i la seva valoració són jutges i caps de les forces de seguretat de l'Estat, que fins i tot han estat promocionats per la feina feta l'1-O i també posteriors al 27 d'octubre amb l'objectiu d'esclarar la *revolta independentista*. El coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, que va dirigir els tres cossos policials per aturar l'1-O, en què tot el món va veure l'excés de les càrregues policials, ha estat ascendit a general. I la

magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, que va fer empresonar els líders socials i polítics, també ha pujat a la sala del Tribunal Suprem, on hi ha el jutge Pablo Llarena que ha mantingut el relat criminal inventat contra els independentistes catalans.

Un any després, on no hi ha hagut cap canvi és a La Zarzuela. El rei Felip VI es manté al tron tot i que va prendre posició política en el discurs del 3 d'octubre i va vulnerar així els principis de la Constitució que tant defensa. Això sí, s'aferria al càrrec vitalici, però la institució que representa està cada cop més desacreditada i qüestionada. ■

Carles Puigdemont

Expresident de la Generalitat (JuntsxCat)

Des de la Casa de la República, com ha batejat la seva residència a Waterloo, Carles Puigdemont s'ha compromès a "fer efectiu" el mandat de l'1 d'octubre. El president que va declarar la independència de Catalunya el 27 d'octubre d'ara fa un any va ser cessat pel 155 i immediatament es va refugiar a Bèlgica. Ha viatjat per diversos països europeus denunciant la falta de democràcia de l'Estat espanyol i va ser detingut a Alemanya, però en va sortir lliure perquè la justícia d'aquest país no va veure indicis de delictes de rebel·lió. Va ser el cap de llista de JuntsxCat en les eleccions del 21 de desembre però, en no poder tornar, va escollir per suplir-lo Quim Torra.

Oriol Junqueras

Exvicepresident del govern (ERC)

El vicepresident del govern i conseller d'Economia i Hisenda Oriol Junqueras fa gairebé un any que està privat de llibertat. Va ingressar a la presó d'Estremera el 2 de novembre i ara és a Lledoners, després que el president del govern espanyol, Pedro Sánchez, permetés el trasllat dels presos. Està processat per rebel·lió i malversació de fons. Va ser cap de llista d'ERC en les eleccions del 21 de desembre i manté l'escó que va guanyar. Fa una setmana, el va anar a veure a la presó el líder de Podem i li va advertir que no acceptarà negociar cap pressupost si Sánchez no es mou i fa un gest "de categoria" a favor dels presos polítics.

Josep Lluís Traperó

Major dels Mossos d'Esquadra

El major dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Traperó és cessat pel Ministeri de l'Interior, surt publicat en BOE del dissabte 28 d'octubre del 2017, i en el seu lloc el govern espanyol posa el comissari Ferran López. En aixecar-se el 155, el nou govern de JxCat i ERC ofereix a Traperó el càrrec, i ell el rebutja per no perjudicar el cos policial en vista del procés penal. Està processat per dos delictes de sedició i un d'organització criminal, i la fiscalia estudia ara acusar-lo de rebel·lió.

Jordi Cuixart

President d'Òmnium Cultural

Els líders de la societat civil Jordi Cuixart i Jordi Sánchez van ser els primers defensors del referèndum per l'autodeterminació de Catalunya que van entrar en presó. L'expresident d'Òmnium Cultural hi és del 16 d'octubre del 2017, processat per rebel·lió. Es presenta a la reelecció.

Jordi Sánchez

Expresident de l'ANC

L'expresident de l'ANC Jordi Sánchez està empresonat des de fa més d'un any, processat per rebel·lió. Va ser el número 2 de les llistes de Junts per Catalunya en les eleccions de 21 de desembre i no ha renunciat a l'acta de diputat, tot i que està disposat a fer-ho per aconseguir la llibertat, ha declarat.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

José Manuel Maza

Fiscal general de l'Estat

El fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, va desbordar el càstig que volia Mariano Rajoy contra els independentistes i va presentar una querrela per rebel·lió contra el govern català, després de la declaració d'independència. Un mes després de presentar-la, el 19 de novembre de 2017, Maza va morir a l'Argentina, als 66 anys, arran d'una insuficiència renal. Tot i que un centenar de juristes espanyols asseguren que a Catalunya no hi ha hagut violència per poder acusar de rebel·lió, els dos successors del difunt fiscal, Julián Sánchez Melgar i l'actual fiscal María José Segarra –nomenada pel PSOE–, mantenen aquesta radical acusació.

Carmen Lamela

Magistrada de l'Audiencia Nacional, ara del Suprem

La magistrada Carmen Lamela, titular del jutjat d'instrucció 3 de l'Audiencia Nacional, es va haver de fer càrrec de la instrucció de la causa contra els independentistes catalans. El 16 d'octubre del 2017 va dictar presó provisional per als dos líders socials, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'expresident de l'ANC, Jordi Sánchez. El 2 de novembre del 2017 va enviar a la presó el vicepresident Oriol Junqueras i set consellers. La causa catalana va ser assumida pel Suprem, el 24 de novembre del 2017, i la jutgessa ha processat per sedició la cúpula dels Mossos. Des del 25 de juliol passat, Lamela ha ascendit a la sala segona del Suprem.

Pablo Llarena

Magistrat del Tribunal Suprem

El magistrat menys veterà de la sala segona del Tribunal Suprem i expresident de l'Audiencia de Barcelona, Pablo Llarena, va assumir la instrucció de la causa contra els independentistes catalans, iniciada amb la querrela de la fiscalia. Inicialment, Llarena havia començat la investigació contra la mesa del Parlament, sense dictar cap presó. El 24 de novembre, en assumir la causa contra els membres del govern que tenia la jutgessa Lamela, per a sorpresa de tots va endurir la seva actitud i va mantenir i ampliar fins a nou el nombre dels actuals presos polítics. Ha aparcat la causa contra els exiliats en no tenir el suport dels tribunals alemany i belga.

Carles Mundó

Exconseller de Justícia (ERC)

L'exconseller de Justícia està en llibertat provisional i processat per malversació i desobediència. Va entrar a la presó el 2 de novembre i va sortir-ne el 4 de desembre. Ara exerceix d'advocat.

Meritxell Borràs

Exconsellera de Governació (JxCat)

Processada per malversació de fons i desobediència, es troba en llibertat provisional. Va ser a la presó d'Alcalá Meco del 2 de novembre al 4 de desembre. Ha abandonat la primera línia política.

Santi Vila

Exconseller de Cultura (JxCat)

En llibertat provisional i processat per malversació de fons i desobediència. Va ser un dia a la presó d'Estremera. Des del gener del 2018 és director general d'Aigües de Banyoles.

Lluís Corominas

Ex-vicepresident 1r del Parlament (PDeCAT)

Està processat per desobediència per haver votat a la mesa del Parlament a favor de la tramitació de la llei del referèndum. Va ser president del grup parlamentari de Junts pel Sí el juliol del 2017.

Anna Simó

Ex-secretària 1a del Parlament (ERC)

Processada per desobediència per haver votat a favor de la tramitació de la llei del referèndum. Ha abandonat la política institucional. Des del juny presideix el Consell Escolar de Catalunya.

Lluís Guinó

Ex-vicepresident 1r del Parlament (PDeCAT)

Processat per desobediència. Va ocupar la vicepresidència primera del Parlament a partir del juliol del 2017 en substitució de Lluís Corominas. És diputat de Junts per Catalunya.

Joan Josep Nuet

Secretari tercer de la mesa del Parlament (CSQP)

Està processat per desobediència juntament amb els membres sobiranistes de la mesa. Manté l'acta de diputat al Parlament per la coalició Catalunya en Comú Podem.

Ramona Barrufet

Secretària 4a de la mesa del Parlament (PDeCAT)

La secretària quarta de la mesa del Parlament està processada per desobediència. Des de l'agost passat és assessora del conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet.

Mireia Boya

Exdiputada de la CUP

Processada per desobediència. Escollida diputada de la CUP el 2015. En les eleccions del 2017 era cap de llista de la circumscripció de Lleida. Ha abandonat la primera línia de la política.

Marta Pascal

Ex-coordinadora general del PDeCAT

Va ser citada a declarar pel jutge Llarena per la seva participació en les reunions de la cúpula independentista. Va ser deixada en llibertat sense mesures cautelars. Actualment és senadora.

Enric Millo

Exdelegat del govern espanyol a Catalunya

Va ocupar el càrrec entre el novembre del 2016 i el juny del 2018. Va ser el màxim representant de l'Estat a Catalunya durant l'1-O. La seva destitució va arribar amb el canvi de govern a Madrid.

Juan Ignacio Zoido

Exministre de l'Interior de l'Estat espanyol

Responsable màxim de l'operació policial desplegada a Catalunya pel referèndum del 1-O. Va ser destituït arran de la moció de censura encapçalada pel PSOE i conserva l'acta de diputat.

María Dolores de Cospedal

Exministra de Defensa

Es va proposar per a la presidència del PP però no va passar de la primera volta. Després va donar suport a Pablo Casado, que va ser elegit per substituir Rajoy. Es manté de diputada per Toledo.

Alfonso Dastis

Exministre d'Afers Exteriors

Recordat per haver dit que eren "fake news" les imatges de la repressió policial de l'1-O en una entrevista a la BBC. Actualment és ambaixador de l'Estat espanyol a Itàlia.

Rafael Catalá

Exministre de Justícia

Pocs mesos després d'haver finalitzat la seva etapa com a ministre de Justícia arran de la moció de censura, ha estat fitxat com a assessor del despatx internacional d'advocats Herbert Smith Freehills.

Mariano Rajoy

Expresident del govern espanyol

Va deixar el càrrec el 2 de juny passat, quan la moció de censura liderada per Pedro Sánchez el va descavalcar i va renunciar a l'acta de diputat el 15 de juny. Va abandonar la presidència del PP el 21 de juliol, quan Pablo Casado va ser escollit nou president. Es va reincorporar a la seva feina de registrador de la propietat a Santa Pola (Alacant) i d'allà va passar al registre mercantil de Madrid.

Soraya Sáenz de Santamaría

Exvicepresidenta del govern espanyol

Un cop va haver deixat el càrrec de vicepresidenta, va anunciar la seva intenció de presentar-se en l'elecció per presidir el PP, va passar a la segona volta del procés i va ser derrotada per Pablo Casado. El 10 de setembre del 2018 va anunciar públicament la seva retirada de la política i va renunciar a l'acta de diputada. És membre del Consell d'Estat des de la setmana passada.

Felip VI

Rei d'Espanya

La figura del monarca ha estat molt qüestionada arran del discurs que va fer el 3-O, quan es va oblidar del seu paper d'àrbitre. El Parlament de Catalunya el va reprovar l'11 d'octubre passat pel seu paper el 3-O. Tot i això, el monarca, que ha estat sonorament xiulat en les visites a Catalunya, segueix en el seu lloc i no ha variat ni una coma el discurs a favor de la Constitució i la unitat d'Espanya.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Carme Forcadell

Expresidenta del Parlament (ERC)

L'expresidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Carme Forcadell, va fer el salt a la política en les eleccions del 27 de setembre del 2015. Va ser un dels fixatges més destacats de la llista unitària pactada per CDC i ERC amb la societat civil. La candidatura va ser la més votada i ella va passar a ser la presidenta del Parlament. Un dels moments més intensos del seu càrrec, i pel qual avui està privada de llibertat, va ser la votació de les lleis de desconnexió i del referèndum, el setembre del 2017. Està en presó preventiva des del 23 de març, processada per rebel·lió. Va ingressar a Alcalá-Meco i actualment és al centre penitenciari del Catllar.

Joaquim Forn

Exconseller d'Interior (JuntsxCat)

L'exconseller d'Interior Joaquim Forn està en presó preventiva des del 2 de novembre del 2017, primer a Estremera i ara a Lledoners. El seu pas pel govern va ser fugaç, ja que va substituir Jordi Jané el 14 de juliol com a conseller d'Interior i va ser destituït el 28 d'octubre pel 155. Està processat per rebel·lió i malversació de fons. Va formar part de la llista de JuntsxCat en les eleccions del 21 de desembre, però va decidir renunciar a l'acta de diputat per tenir més arguments a l'hora de sol·licitar la seva llibertat, tot i que no ho ha aconseguit. Acaba de publicar *Escrits de presó*, un dietari en què relata les reflexions i vivències de l'últim any.

Raül Romeva

Exconseller d'Afers Exteriors (ERC)

Processat pels delictes de rebel·lió i malversació de fons, l'exconseller d'Afers Exteriors Raül Romeva està empresonat de manera preventiva des del 23 de març del 2018. Anteriorment (del 2 de novembre al 4 de desembre de l'any passat) ja havia estat privat de llibertat. El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va ordenar de nou el seu ingrés a Alcalá-Meco perquè, segons assegurava, hi havia risc de reiteració delictiva i de fuga. Actualment està al centre penitenciari de Lledoners. Va ocupar el tercer lloc de les llistes d'Esquerra Republicana de Catalunya en les eleccions del 21 de desembre i actualment manté l'acta de diputat.

Jordi Turull

Exconseller de Presidència (JuntsxCat)

Jordi Turull va ser conseller de Presidència del govern de Carles Puigdemont i, com la resta dels màxims dirigents de la Generalitat, va ser destituït de manera fulminant després de la declaració d'independència. Està en presó preventiva des del 23 de març d'aquest any, processat per rebel·lió i malversació de fons. Del 2 de novembre al 4 de desembre ja havia estat privat de llibertat, tot i que la seva defensa va demanar a l'Audiència Nacional que el deixés en llibertat perquè havia acatat el 155.

Josep Rull

Exconseller de Territori i Sostenibilitat (JxCat)

Tot i ser a la presó, l'exconseller de Territori i Sostenibilitat Josep Rull va decidir presentar-se a les eleccions del 21 de desembre i manté actualment la seva acta de diputat. Està en presó preventiva des del 23 de març, tot i que del 2 de novembre al 4 de desembre del 2017 ja havia estat empresonat. Durant el temps que va estar lliure, va participar en la campanya animant a votar el 21-D per derrocar el 155 i aconseguir l'alliberament dels presos. Està processat per rebel·lió i malversació de fons.

Dolors Bassa

Exconsellera de Treball, Benestar i Famílies (ERC)

A finals d'agost, l'exconsellera de Treball, Benestar i Famílies Dolors Bassa va aconseguir un permís extraordinari per abandonar unes hores la presó de Puig de les Basses, a Figueres, per anar a veure la seva mare, que estava ingressada a l'hospital. Primer a Alcalá-Meco i ara a Figueres, Bassa està en presó preventiva des del 23 de març d'aquest any, tot i que ja havia estat engarjolada del 2 de novembre al 4 de desembre del 2017. Se l'acusa dels delictes de rebel·lió i malversació de fons.

Neus Lloveras

Expresidenta de l'AMI

Quan Catalunya es va convertir en una república, Neus Lloveras era la presidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI). El jutge Pablo Llarena investigava si havia comès delictes de rebel·lió, però finalment la va deixar fora de la causa. Va ser després que anunciés que deixava el càrrec i també la política, ja que ha decidit no aspirar a la reelecció com a alcaldessa de Vilanova i la Geltrú.

Miquel Buch

Expresident de l'ACM

Miquel Buch és ara conseller d'Interior. Va formar part de la candidatura de JuntsxCat en les eleccions del 21 de desembre del 2017. Ara fa un any, era alcalde de Premià de Mar i president de l'Associació Catalana de Municipis (ACM). El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya l'ha citat a declarar al novembre com a investigat per un presumpte delictes de desobediència, per haver promogut l'1-O entre els batlles.

Neus Munté

Exconsellera de Presidència (PDeCAT)

Neus Munté va ser consellera de Benestar Social i Família amb Artur Mas i després vicepresidenta i portaveu del govern, amb Puigdemont. Va deixar el govern el juliol del 2017 en la remodelació feta abans de convocar l'1 d'octubre per discrepàncies en la manera d'abordar el referèndum. Al gener va assumir la presidència del PDeCAT i al juny la va deixar per dedicar-se a lluitar per l'alcaldia de Barcelona.

Jordi Jané

Exconseller d'Interior (PDeCAT)

Jordi Jané va ser conseller d'Interior des del juny del 2015 fins al juliol del 2017. Quan el llavors president de la Generalitat Carles Puigdemont va remodelar el govern per encarar la darrera fase cap a l'1 d'octubre, va ser un dels responsables que van marxar, juntament amb la titular d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, i la consellera de la Presidència, Neus Munté. Es va reincorporar al departament com a funcionari.

Meritxell Ruiz

Exconsellera d'Ensenyament (PDeCAT)

Meritxell Ruiz va ser una dels tres consellers que va plegar abans de fer-se el referèndum de l'1 d'octubre, després que Puigdemont va demanar al seu equip si estaven disposats a assumir les possibles conseqüències legals de la convocatòria. Al Suprem va admetre haver dimissió quan va saber "la data i la pregunta" de la consulta. Ha deixat l'executiva nacional del PDeCAT per centrar-se en la tasca docent.

Diego Pérez de los Cobos

Coronel de la Guàrdia Civil

Des del 2011 ha treballat com a director del gabinet tècnic de la Secretaria d'Estat de Seguretat. El 23 de setembre del 2017 es va fer públic que el Ministeri de l'Interior volia que Pérez de los Cobos prengués el control dels Mossos d'Esquadra en substitució del major Josep Lluís Trapero. El conseller d'Interior, Joaquim Forn, s'hi va negar, però amb el 155 van posar el comissari Ferran López de substitut del major Trapero. Als tribunals, Pérez de los Cobos ha acusat el major Trapero d'amagar-li el dispositiu, cosa que el mateix López ha desmentit. Va ser el responsable del dispositiu policial de l'1-O. L'abril del 2018 va assumir la direcció de la comandància de la Guàrdia Civil de Madrid.

Quim Torra

President de la Generalitat

El 131 è president de la Generalitat, Quim Torra, expressava avui fa exactament un any en aquest diari el seu desig que el govern no es fes enere i proclamés la República de Catalunya. En la seva condició d'articulista del diari El Punt Avui, Torra publicava un article que, sota el títol "Neix una república", obria amb el text següent: "(Article entregat ahir dijous a les 17.30 h. No entendria de cap manera que avui no naixés la república, per l'1 d'octubre, per la causa justa de la legítima defensa i de la protecció del nostre poble i perquè no trobo ni un argument convincent en els qui defensen anar a eleccions autonòmiques; només hi veig la por a un país nou que no controlen.)" ■

Pere Aragonès

Vicepresident del govern (ERC)

El vicepresident del govern, Pere Aragonès, està pendent del TSJC per saber si se l'investiga per malversació de fons i per desobediència en l'1-O, quan era secretari d'Economia. La fiscalia ho descarta. La causa deriva del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona.

Santiago Vidal

Magistrat i exsenador (ERC)

El magistrat Santiago Vidal és investigat pel jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona per unes converses que després va desmentir i que van provocar la cerca dels organitzadors de l'1-O. A més, el CGPJ no el deixa tornar a la judicatura després de tres anys sancionat.

Ajuntament
de Teià

EDICTE

d'exposició pública d'un Pla de millora urbana

Aprovat mitjançant Resolució de l'Alcalde núm. 515/2018, de data 3 d'octubre de 2018, el Pla de millora urbana núm. 7 de l'àmbit "PMU 7. FÀBRICA PUIGORIOL" de Teià, de data juny de 2018, elaborat per RC ARQUITECTURA i PROJECTE URBÀ, SCP, i promogut pel Sr. J. P. S., se sotmet a informació pública pel termini d'un mes comptat a partir de la inserció d'aquest anunci en el BOPB i el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, realitzada en data 24 d'octubre actual, període durant el qual podrà ser examinat en aquest ajuntament en hores d'oficina, per formular-hi les alegacions que s'estimin pertinents.

Igualment es fa pública la disposició de suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o d'ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, d'acord amb allò establert a l'article 73 i següents del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, i en l'article 102 del Decret 305/20076, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme, en l'àmbit afectat pel Pla de millora urbana núm. 7 (inclòs PMU-6) i delimitat gràficament al plànol escala 1/1000, de data setembre de 2018, n.ºx280, pel termini màxim de dos anys. L'esmentada suspensió finalitzarà amb l'entrada en vigor d'aquest Pla de millora urbana núm. 7 o, si s'escau, amb la denegació de la seva aprovació definitiva.

El plànol de delimitació de l'àmbit de suspensió de llicències ha estat publicat al BOPB i al DOGC del 24 d'octubre 2018 i en el web de l'Ajuntament, exposició pública. També es pot consultar a la Secretaria de l'Ajuntament.

Teià, 25 d'octubre de 2018

L'alcalde

Andreu Bosch i Rodoreda

Ajuntament
d'Olièrdola

ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament d'Olièrdola, en sessió extraordinària de 16 d'octubre de 2018, ha aprovat definitivament el projecte modificat del camí de vianants entre Sant Pere Molanta i el barri de Can Ferran, de la seva declaració d'utilitat pública i de la relació detallada de béns i drets, expedient X2017000122.

Els punts adoptats en la part dispositiva de l'acord són els que a continuació es transcriuen:

"Primer. APROVAR DEFINITIVAMENT el projecte d'obra municipal ordinària titulat projecte modificat del camí de vianants entre Sant Pere Molanta i el barri de Can Ferran, signat el 3 d'agost de 2017 per l'enginyer de camins, canals i ports Xavier Masip Otzet, amb un pressupost d'execució per contracta de 183.826,09 euros (IVA inclòs).

De conformitat amb el que disposa l'article 235.5 del TRLMC, aquesta aprovació definitiva porta aparellada la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i drets que apareixen identificats en la relació detallada a què fa referència l'apartat següent a efectes d'expropiació i ocupació.

Segon. APROVAR DEFINITIVAMENT la relació detallada de béns i drets que s'expropien i s'ocupen per a l'execució del projecte modificat del camí de vianants entre Sant Pere Molanta i el barri de Can Ferran, relació que figura com a annex als presents acords i que conté les dades a què fa referència l'article 31 del ROAS, una de les quals consisteix en la valoració individualitzada dels béns i drets objecte d'expropiació i ocupació.

Terçer. Considerar acreditada la necessitat d'ocupació dels béns i drets objecte d'aquest expedient, acordar la necessitat d'ocupació dels mateixos, considerant que amb aquest acord s'inicia el procediment expropiatori en els termes de l'article 26 de la Llei de 16 de desembre de 1954 d'expropiació forçosa.

Quart. Aprovar l'autorització de despesa que comporta, per un import total de 13.053,41 euros (tretze mil cinquanta-tres euros amb quaranta-un cèntims), amb càrrec a l'aplicació del pressupost 1532-60000 i núm. d'operació 220180009081.

Cinquè. COMUNICAR als propietaris i titulars dels béns i drets que s'expropien que, durant els quinze dies hàbils següents a la recepció de la notificació dels presents acords, poden convenir amb l'Ajuntament, lliurement i per avenença, l'adquisició per part de la corporació municipal dels béns i drets de referència, i donar per conclòs l'expedient iniciat un cop convinguts els termes de l'adquisició amistosa.

Si durant el termini de quinze dies abans esmentat els propietaris i titulars de béns o drets que s'expropien no presenten per escrit, davant l'Ajuntament, cap proposta respecte a aquesta qüestió o bé si la que presenten és rebutjada, es considerarà que no ha estat possible arribar a l'adquisició per avenença dels béns i drets que s'expropien.

Sisè. Expressar la voluntat municipal de consensuar l'ocupació dels terrenys necessaris per a l'execució del projecte mitjançant la signatura dels convenis pertinents.

Setè. PUBLICAR els presents acords al DOGC, al BOP, al tauler d'anuncis de la seu electrònica de l'Ajuntament i al diari El Punt Avui.

Vuitè. NOTIFICAR individualment els presents acords definitius a tots els propietaris i titulars de béns i drets objecte d'expropiació que figuren en la relació que conté el projecte aprovat, amb expressió del règim de recursos que s'hi poden interposar."

L'alcalde, Lucas Ramírez Búrdalo

#CATALUNYALLIBERTAT

Antoni Comín

Exconseller de Salut (ERC)

Des del novembre està exiliat a Brussel·les, al costat de Serret i Puig. Al costat de Puigdemont treballa en la constitució del Consell de la República i pilotarà el projecte per ERC. La delegació del seu vot al Parlament va permetre la majoria absoluta a JxCat i ERC per investir el president Quim Torra en una segona volta. Va proposar sense èxit ser restituit conseller del nou govern i no ha renunciat a l'acta de diputat. L'exconseller va generar molt rebombori quan les càmeres de Tele 5, en un acte a Lovaina, li van capturar a la pantalla del mòbil un missatge de Puigdemont on es llegia: "Això s'ha acabat, els nostres ens han sacrificat, almenys a mi."

Clara Ponsatí

Exconsellera d'Ensenyament (JxCat)

La qui va ser responsable dels centres educatius que van obrir portes per a la celebració del referèndum està processada per delictes de rebel·lió i malversació de fons. Va marxar a l'exili al costat de Carles Puigdemont, però a diferència dels seus companys Serret, Puig i Comín, va anunciar que no repetiria de consellera i que es reincorporava a fer classes a la Universitat de Sant Andrews, a Escòcia. Tot i la retirada de l'euroordre, té pendent una petició d'extradició. S'ha mostrat crítica amb els fets d'ara fa un any i qüestiona que alguns companys s'entreguessin a la justícia. "Tenir tot el govern a l'exili hauria estat més potent", sosté.

Meritxell Serret

Exconsellera d'Agricultura (ERC)

L'exconsellera exiliada a Brussel·les va renunciar a l'escó al gener per garantir la majoria sobiranista, abans que s'escollís un nou president del Parlament, i va dir que no aspirava a repetir de consellera. L'abril del 2018 es va presentar davant les autoritats judicials belgues i va quedar en llibertat sense fiança. Des del juliol és la delegada de la Generalitat a la Unió Europea, una delegació que la diplomàcia espanyola va vetar el 2015, quan ja feia trenta anys que establia relacions estables amb les institucions europees. El ministre Borrell ha recorregut contra diverses delegacions a l'exterior, però no ha anomenat la de la UE.

Jordi Baiget

Exconseller d'Empresa i Coneixement

Nomenat conseller per Puigdemont el juliol del 2017 sorprenia perquè posava en qüestió el referèndum. El president el va substituir per Santi Vila. Al febrer va declarar al Suprem que "una via no pactada era irresponsable".

Joana Ortega

Vicepresidenta del govern i exconsellera

El Suprem va dictar multes i penes d'inhabilitació per la consulta del 9-N i també l'ha jutjat el Tribunal de Comptes. Va cessar en els seus càrrecs el juny del 2017 arran de la divisió entre CDC i UDC.

Lluís Puig

Exconseller de Cultura

Puig va exercir de conseller de Cultura des del 2017 i fins al 28 d'octubre, quan va ser destituït pel govern espanyol. Des del novembre passat està exiliat a Brussel·les. Al gener va deixar l'acta de diputat en no poder exercir presencialment el seu vot al Parlament. La Generalitat el va nomenar director del Programa per al Desenvolupament de Projectes Culturals d'Àmbit Internacional.

Marta Rovira

Secretària general d'ERC

La secretària general d'ERC no es va presentar a declarar al Suprem i va exiliar-se a Suïssa per evitar el seu previsible engarjolament. Va ser el 23 de març, l'endemà de renunciar, juntament amb Carme Forcadell i Dolors Bassa, a l'acta de diputada un cop finalitzada la votació fallida per a la investidura de Jordi Turull com a president de la Generalitat.

Anna Gabriel

Exdiputada de la CUP

Exiliada des de mitjans de febrer, és a la ciutat suïssa de Ginebra després de decidir no comparèixer davant el Tribunal Suprem per respondre a les acusacions d'un presumpte delictes de desobediència. Al juny va aconseguir el permís de residència a Suïssa per cinc anys, que li permet buscar treball al país, on tenia la intenció d'iniciar un doctorat a la universitat.

Artur Mas

Expresident de la Generalitat (PDeCAT)

El Tribunal de Comptes ha jutjat l'expresident i els exconsellers Ortega, Homs i Rigau com a responsables comptables dels preparatius del 9-N i els reclama 5,2 milions d'euros. En la declaració que van fer el 10 d'octubre, tots ells van recordar que tant el TSCJ com el Suprem ja van descartar la malversació de fons públics en la votació del 2014 i en defensen la legalitat.

Irene Rigau

Exconsellera d'Ensenyament

Ha declarat amb l'expresident Mas, Ortega i Homs davant el Tribunal de Comptes pel 9-N. Va exercir el càrrec de consellera en funcions fins al gener del 2016, quan va ser substituïda per Meritxell Ruiz.

Francesc Homs

Exportaveu i exconseller del govern

El Suprem va inhabilitar l'exdiputat al Congrés i exconseller Francesc Homs amb un any i mig de presó per la consulta del 9-N, condemna que ja ha complert. Està pendent de la sentència del Tribunal de Comptes pel cost de la consulta i ajuda els advocats dels processats per l'1-O.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Consell de Ministres, que ahir es va fer extraordinàriament a Sevilla, va aprovar el recurs al TC contra la reprovació del Parlament a Felip VI ■ J.M. VIDAL / EFE

El govern espanyol recorre al TC la reprovació a Felip VI

■ Fa cas omís del dictamen del Consell d'Estat que no hi veia fonament, en considerar-ho "l'inici" d'un nou "procés unilateral" ■ Torra ho retreu a Sánchez, i Aragonès vol la monarquia "als museus"

Redacció
BARCELONA

El govern espanyol va decidir ahir interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra la resolució del Parlament aprovada l'11 d'octubre, a iniciativa dels comuns, que reprova el rei Felip VI pel seu discurs el 3-O i demana l'abolició de la monarquia. El Consell de Ministres va tirar-lo endavant malgrat el dictamen del Consell d'Estat, preceptiu però no vinculant, que conclou que no hi ha base legal, ja que la resolució no té naturalesa jurídica i, per tant, no pot ser objecte de recurs davant del TC. L'ens, a qui s'havia demanat dictamen per via d'urgència la setmana passada, entén la reprovació com un acte de "greu deslleialtat constitucional", però admet que el Parlament té potestat per "expressar la seva disconformitat amb l'actuació del cap de l'Estat en relació amb uns esdeveniments

que van tenir lloc precisament a Catalunya". Per això considera que "l'eventual resposta que es doni a una declaració política... ha de ser igualment política", i per tant la via del recurs i la petició de suspensió cautelar no és la "idònia" per provar de deslegitimar la resolució. De fet, el text és una mera presa de posició política de protesta aprovada pels grups sobiranistes, que tampoc té cap efecte pràctic, se suspengui o no.

L'executiu espanyol discrepa del Consell d'Estat perquè, segons la portaveu Isabel Celaá, la resolució és "un greu atemptat al principi de lleialtat constitucional" i una "manca de respecte" al rei, que "suposa un nou intent, com altres anteriors, del Parlament d'iniciar un procés unilateral que desemboqui en la proclamació d'una hipotètica república", fet que "vulnera clarament la Constitució". La resolució "no és admissible ni des del punt

Les frases

“La resolució és un greu atemptat al principi de lleialtat constitucional i una manca de respecte”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

“El Parlament té la potestat d'expressar la seva disconformitat amb l'actuació del cap de l'Estat”

DICTAMEN DEL CONSELL D'ESTAT

“Si aquesta és la idea de diàleg, respecte a la llibertat d'expressió i no judicialització, anem en direcció diferent”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Barcelona també demana l'abolició de la monarquia

El mateix dia que el govern de Pedro Sánchez acordava recórrer contra el text del Parlament, el ple de l'Ajuntament de Barcelona acordava ahir un pronunciament polític que va exactament en la mateixa línia i aposta per abolir la monarquia en considerar-la "una institució caduca i antidemocràtica". La proposta va poder ser ratificada gràcies a l'aval de Barcelona en Comú, el PDeCAT, ERC, la CUP –el grup proposant– i als regidors no adscrits Gerard Ardanuy i Juanjo Puigcorbó. El fet que el format escollit fos el d'una

declaració institucional va impedir que hi hagués un debat ordenat i reglat on els partits poguessin fixar les seves posicions. Tot i això, la presidenta de la bancada de Cs, Carina Mejías, va demanar la paraula per avançar que la seva formació marxaria del saló de plens com a gest de protesta pel que consideraven un gest de menyspreu cap a la corona. Igualment, Alberto Fernández Díaz (PP) no se'n va estar i també va intervenir per reclamar "respecte" per una institució que va identificar com a garant de la unitat

d'Espanya. Només uns minuts abans, Maria Rovira (CUP) havia llegit la part resolutiva de la declaració, on també es reprova la repressió policial que es va produir l'1 d'octubre i, explícitament, es "rebutja i condemna" la posició que va tenir Felip VI en aquells episodis. En la mateixa sessió, es va acordar una segon declaració on es demana l'alliberament dels presos polítics i que, alhora, es doni "totes les garanties jurídiques" als múltiples encausats com a conseqüència del procés. ■ F.ESPIGA

de vista polític ni jurídic", refermava Celaá, ja que es tracta d'un "intent d'abolició de la monarquia" i un "atac injustificat a la figura del rei que suposa una extralimitació en les funcions del Parlament". La portaveu justificava que el seu govern actua "per responsabilitat institucional" contra una manifestació que "degrada la política de l'Estat". Pedro Sánchez ja havia avançat dimecres al Congrés la impugnació perquè es "qüestiona de manera indirecta l'ordre constitucional". "El que no poden fer és atacar les institucions de l'Estat", diria.

El govern de Rajoy ja havia desautoritzat al gener el Consell d'Estat, ja que tot i que aquest no veia fonaments jurídics per impugnar la investidura de Carles Puigdemont, hi va presentar recurs igualment al TC. La decisió va generar debat al tribunal, que va deixar en l'aire l'admissió a tràmit i va dictar mesures cautelars perquè Puigdemont no fos investit si no era al Parlament i ho autoritzava un jutge, fet que faria desconvocar el ple.

Reaccions dures

El recurs va ser durament criticat ahir per les autoritats catalanes. A Twitter, el president Quim Torra va retreure a Sánchez: "Si aquesta és la idea de diàleg, de no judicialització de la política i de respecte per la llibertat d'expressió, anem en direccions diferents; de fet, contràries." "El 80% dels catalans no consideren seva la monarquia, i així ho va votar el Parlament", recordava. En la mateixa línia s'expressava el president del Parlament, Roger Torrent, a l'ACN, on qualificava "d'error" el recurs. "El problema no són les decisions que prengui el Parlament sinó que la monarquia va avalar la violència i la repressió amb el discurs del 3-O", deia Torrent, que indicava que la cambra seguirà aprovant resolucions que representin la majoria. Més contundent era el vicepresident Pere Aragonès: "Seguirem defensant la república com a forma de govern i considerant que la monarquia ha d'estar als museus d'història i no al capdavant d'un estat que es diu democràtic", afirmava, i cloïa: "Som ciutadans i no súbdits, els catalans i catalanes no tenim rei." ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA FA UN ANY 26 i 27 d'octubre del 2017

MIQUEL RIERA

Quaranta-vuit hores de vertigen

26 d'octubre Minut a minut

- 00.00 h.** Segueix la cimera de govern i entitats sobiranistes al Palau de la Generalitat per definir una posició sobre la declaració d'independència, en la qual es planteja la convocatòria d'eleccions.
- 02.30 h.** Acaba la cimera al Palau de la Generalitat. Ha durat set hores i es reprendrà al matí.
- 7.11 h.** El PSOE demanarà al Senat que el 155 no intervingui els mitjans públics catalans.
- 8.15 h.** Els estudiants aturen les classes per protestar contra l'aplicació de l'article 155.
- 9.02 h.** La CUP veu "preocupant" que la cimera a Palau fos "sense tota la majoria parlamentària".
- 10.00 h.** Puigdemont reuneix el govern i els diputats de JxSí al Palau. Transcedeix que es podrien convocar eleccions autonòmiques i es desfermen les crítiques des de les pròpies files del grup.
- 11.00 h.** L'accés al parc de la Ciutadella queda restringit a les persones amb acreditació.
- 11.25 h.** La Policia Nacional deté un cotxe dels Mossos que anava a la deixalleria de Sant Adrià a destruir un seguit de documents.

- 12.05 h.** Es coneix que el president Puigdemont torna a tenir sobre la taula la convocatòria d'eleccions.
- 12.11 h.** Gabriel Rufián, diputat d'ERC, piula a Twitter la frase "155 monedes de plata", que s'interpreta com una crítica a Puigdemont davant una possible convocatòria d'eleccions.
- 12.15 h.** La manifestació d'estudiants es transforma en un clam contra l'article 155, en una reclamació al govern català que no claudiqui en unes eleccions autonòmiques. Les entitats sobiranistes demanen suport als estudiants i convoquen concentracions al vespre que posteriorment són desconvocades.
- 13.03 h.** La CUP adverteix que convocar eleccions autonòmiques serà un "acte de vassallatge" al govern de l'Estat espanyol.
- 13.25 h.** La Moncloa anuncia que mantindrà el 155, tot i la convocatòria d'eleccions a Catalunya, contràriament al que demanava la mediació entre els governs espanyols i català per part del president base, Iñigo Urkullu.

- 13.30 h.** La comissió del Senat dona el vistiplau a la tramitació del 155 i el PP adverteix que no s'aturarà, peti qui peti.
- 13.37 h.** L'ANC diu que la seva posició continua sent clara: declaració d'independència. Convoca un secretariat nacional extraordinari per a la tarda.
- 13.47 h.** Albert Batalla, alcalde de la Seu d'Urgell, i Jordi Cuminal, abandonen l'escó al Parlament i demanen la baixa del PDeCAT.
- 14.03 h.** Puigdemont retarda la seva declaració institucional fins a les 14.30 h. S'havia anunciat prèviament per a les 13.30 h.
- 14.18 h.** El Tribunal Constitucional no admet el recurs dels senadors del PDeCAT i ERC contra la tramitació del 155.
- 14.21 h.** Juncker reitera que la UE "no té cap rol" a fer en el "conflicte" entre Catalunya i Espanya.

- 14.43 h.** Súmame s'afegeix a la concentració a la plaça de Sant Jaume, mentre hi ha una segona manifestació a l'entorn de la seu del PDeCAT.
- 14.48 h.** A aquesta hora encara no és clar quan compareixerà el president Puigdemont.
- 15.30 h.** ERC tensa la corda assegurant que abandonarà el govern si Puigdemont convoca eleccions.
- 15.57 h.** El president del Banc Central Europeu, Mario Draghi, segueix amb una "gran atenció" la situació a Catalunya però veu "prematuro" parlar de riscos per a la zona euro.
- 15.59 h.** Oriol Junqueras torna al Palau de la Generalitat per reunir-se amb Carles Puigdemont.
- 16.14 h.** El Suprem rebutja el recurs de la Generalitat per suspendre de manera cautelar l'acord del Consell de Ministres sobre el 155.
- 16.27 h.** La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, convoca la junta de portaveus a les 16.45 h per endarrerir l'inici del ple.
- 16.33 h.** El govern anuncia que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, farà una declaració institucional a les 17 hores.
- 16.46 h.** Els Mossos detenen Álvaro de Marichalar al Palau de la Generalitat per desobediència i resistència a l'autoritat.
- 16.53 h.** L'Ajuntament de Tarragona rebutja l'aplicació del 155 amb el vot favorable del PSC.
- 16.57 h.** La junta de portaveus acorda endarrerir l'ho-

ra d'inici del ple del Parlament fins a les sis de la tarda. Uns 900 professionals de mitjans de comunicació, 230 dels quals són internacionals, s'han acreditat per seguir-lo.

- 17.00 h.** El president Puigdemont assegura que ha fet tot el possible per dialogar amb Rajoy, però "en no veure garanties" que aturaria el 155 si convocava comicis, decideix traslladar avui al Parlament els resultats de l'1-O. Denuncia també que el PP "aprofita per afegir tensió".

- 17.15 h.** El Senat rebutja que el delegat de la Generalitat a Madrid, Ferran Mascarell, defensi les al·legacions de la Generalitat.
- 17.33 h.** El president Puigdemont fa a peu part del recorregut fins al Parlament.
- 18.00 h.** Comença el ple del Parlament, on Iceta i el mateix García Albiol s'ofereixen per acompanyar Puigdemont l'endemà al Senat.
- 18.28 h.** Jordi Sánchez, des de la presó: "Saviesa, coratge i unitat són clau. Busqueu acord fins l'últim minut. Llum als ulls, força al braç. Arriba el moment de l'Assemblea de Càrrecs Electes."
- 19.03 h.** Crida per la Democràcia celebra que Puigdemont no hagi convocat eleccions i confia que el Parlament apliqui "el mandat democràtic" de l'1-O.
- 19.10 h.** L'ANC convoca la ciutadania per a l'endemà a les 12 del migdia al parc de la Ciutadella.
- 19.40 h.** El Consell de Garanties dictamina que el 155 no pot destituir el govern ni modificar les competències de Catalunya.
- 19.45 h.** La borsa tanca amb una pujada de l'1,92% després de fluctuar al ritme de l'actualitat política durant tot el dia.
- 20.00 h.** Concentracions en diferents ciutats del país per exigir la proclamació de la República.
- 22.00 h.** Santi Vila dimiteix com a conseller d'Empresa i Coneixement. Ho fa públic amb un tuit en què diu: "Dimiteixo. Els meus intents de diàleg novament han fracassat. Espero haver estat útil fins l'últim minut al president @KRLS i als catalans."
- 22.48 h.** Òmnium insta el Parlament a proclamar la independència l'endemà, dia 27, i fa una crida a resistir l'embat de l'Estat.
- 22.59 h.** José Luis Ábalos (PSOE) a Puigdemont: "Encara hi som a temps."

27 d'octubre Minut a minut

- 7.35 h.** ACM i AMI convoquen els alcaldes a anar al Parlament a les 11 del matí amb la vara.
- 7.38 h.** ACN i Òmnium convoquen la ciutadania a dos quarts d'onze a l'entorn del parc de la Ciutadella.
- 8.52 h.** L'Assemblea d'Electes de Catalunya assegura que "està preparada per quan arribi el moment oportú".
- 09.46 h.** Els Mossos restringeixen l'accés al parc de la Ciutadella.
- 10.06 h.** Rajoy, al Senat espanyol, on ha estat rebut amb aplaudiments: "A Catalunya s'ha aprovat una nova legalitat sense cap competència per fer-ho."
- 10.23 h.** Rajoy, al Senat: "Què farien França o Alemanya si una de les seves regions fes el que fa Catalunya?"
- 10.33 h.** Rajoy, al Senat: "El primer que farem serà destituir Puigdemont i Junqueras."
- 10.39 h.** Els diputats de JxSí es reuneixen al Parlament poc abans del ple que podria declarar la independència.

- 10.47 h.** El Senat espanyol es posa dret per aplaudir la fi de la intervenció de Rajoy, que ha acabat afirmant que "el desafiament de Catalunya afecta tot Espanya".
- 12.18 h.** El portaveu del PDeCAT al Senat, Josep Lluís Cleries, diu que no reconeixeran els substituïts del govern català.
- 13.09 h.** Colau s'indigna amb els aplaudiments del PP: "Què aplaudeix? La suspensió de l'autogovern? El seu fracàs a Catalunya?"
- 13.48 h.** El govern espanyol diu que Puigdemont volia immunitat, retirar el 155 i alliberar Jordi Sánchez i Jordi Cuixart a canvi de convocar eleccions.
- 14.21 h.** Una multitud es congrega ja al voltant del Parlament esperant el resultat del ple.
- 15.29 h.** Rajoy demana "tranquil·litat a tots els espanyols". "L'estat de dret restaurarà la legalitat a Catalunya", diu en una piulada.
- 15.42 h.** Despenen la bandera espanyola de l'ajuntament de Girona.
- 16.10 h.** El Senat aprova l'aplicació de l'article 155 per intervenir la Generalitat, per 214 vots a favor, 47 en contra i 1 abstenció, amb el suport del PP, PSOE i Ciutadans.

- 16.12 h.** El president Montilla, que no ha participat en la votació del 155 al Senat, alerta que estan en perill "la convivència i les institucions".
- 16.30 h.** Donald Tusk, president del Consell Europeu, diu que per a la UE "res no ha canviat" i que Espanya continua "sent l'únic interlocutor". En una piulada afirma que "confia que el govern espanyol respongui amb els arguments de la força i no amb la força dels arguments". Puigdemont respon: "Catalunya sempre ha afavorit la "força dels arguments".

- 16.30 h.** "Constituïm la República Catalana com a Estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social; disposem l'entrada en vigor de la llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República i iniciem el procés constituent." El Parlament de Catalunya aprova amb 70 vots a favor, 10 en contra i 2 en blanc proclamar la República Catalana.
- 16.38 h.** Rajoy convoca un Consell de Ministres extraordinari a les cinc i un d'extraordinari a les sis.
- 17.12 h.** Pedro Sánchez: "L'esquerra està amb la Constitució, amb la seva defensa i reforma i per la recuperació de l'autogovern de Catalunya."
- 17.15 h.** "Catalunya és i serà terra de llibertat", diu el president Puigdemont en una piulada.
- 17.20 h.** La premsa internacional es fa ressò de la proclamació de la República Catalana.
- 17.28 h.** L'Ajuntament de Figueres treu la bandera espanyola del balcó. Altres ajuntaments, com el de Sabadell, també ho fan durant la tarda.
- 17.56 h.** L'ANC convoca la festa per la República a les sis de la tarda a la plaça de Sant Jaume.
- 17.58 h.** Albert Rivera, de Cs, piula: "El que s'ha produït avui al Parlament és una rebel·lió i això és un delictes, no un gest heroic."
- 18.03 h.** El Departament d'Estat dels EUA diu que "Catalunya és part integral d'Espanya" i dona suport a les "mesures constitucionals" del govern espanyol per mantenir la "unitat d'Espanya".
- 18.09 h.** La fiscalia espanyola anuncia que dilluns emprendre accions contra el govern de la Generalitat i la mesa del Parlament de Catalunya.
- 18.18 h.** L'ANC i Òmnium celebren el "pas històric" i es posen "al servei del govern i del Parlament per constituir la República".
- 18.20 h.** Pablo Iglesias, de Podemos, diu: "Estem contra la repressió i a favor d'un referèndum pactat, però la declaració d'independència és il·legítima i afavoreix l'estratègia del PP."
- 18.24 h.** La presidenta de l'AMI, Neus Lloveras, afirma que la república catalana és "imparable" i confia que hi hagi "diàleg" i "pau".
- 18.27 h.** L'exlehendakari Ibarretxe piula: "Respecte,

afecte i reconeixement per la República Catalana."

- 18.28 h.** El president de l'Assemblea de Còrsega saluda la República de Catalunya.
- 18.30 h.** El portaveu de la cancellera alemanya, Angela Merkel, diu que Alemanya no reconeixerà la declaració d'independència de Catalunya.
- 18.40 h.** La presidenta d'Escòcia, Nicola Sturgeon, piula: "La gent de Catalunya té dret a decidir el seu futur."
- 18.52 h.** Sis mil persones omplen la plaça de Sant Jaume per celebrar la República Catalana.
- 19.11 h.** El president del Parlament Europeu, Antonio Tajani, diu que ningú de la UE reconeixerà la declaració d'independència catalana.
- 19.16 h.** El govern anglès també assegura que no reconeixerà la República Catalana.
- 19.19 h.** El president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker, diu que respecta les decisions espanyoles en el cas català.
- 19.29 h.** El BOE publica l'acord del Senat amb totes les mesures de l'article 155.
- 19.47 h.** El president francès, Emmanuel Macron, expressa el seu suport al govern espanyol.
- 20.00 h.** El govern català es reuneix per primer cop després de la proclamació de la República.
- 20.21 h.** Mariano Rajoy compareix després del Consell de Ministres. Assegura que s'han començat a prendre "les accions necessàries" per aturar "el segrest dels catalans", explica que s'ha decretat la destitució del president de la Generalitat, del vicepresident i de la resta de consellers i anuncia eleccions autonòmiques per al 21 de desembre.
- 20.28 h.** "No es tracta de suspendre l'autonomia, sinó de retornar-la a la llei i a la concòrdia", diu Rajoy, que agraeix el suport dels grups al 155.
- 20.55 h.** Manifestants unionistes provoquen greus aldarulls a Catalunya Ràdio. Trenquen vidres de l'emissora i no en deixen sortir els treballadors.
- 21.15 h.** El Sinn Féin veu la declaració d'independència com un "pas històric cap a l'Estat català".
- 21.34 h.** Marta Madrenas trenca el govern amb el PSC a Girona.
- 21.43 h.** Els manifestants ultres, uns 300, continuen la seva marxa pel centre de Barcelona, amb forta presència policial. Dos joves han de ser hospitalitzats després de ser agredits pels ultres.

- 22.11** L'ANC dona per acabada la festa a la plaça de Sant Jaume, on els congregats han demanat repetidament que fos despenjada la bandera espanyola del Palau de la Generalitat, fet que no es produeix, davant la incredulitat de molts assistents.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Carles Puigdemont

130è president de la Generalitat, exiliat a Bèlgica

“Avui hi som més a prop que fa un any”

El camí que hem recorregut d'ençà la declaració d'independència de Catalunya del dia 27 d'octubre de 2017 hauríem volgut, tots, que fos un altre. Sense presos ni exiliats polítics, sense ciutadans perseguits perquè van contribuir a fer possible el referèndum i les accions directes per defensar el seu mandat, sense tants silencis entre els demòcrates espanyols i sense tanta complicitat de les autoritats europees davant l'abús i les violacions de drets fonamentals. En definitiva, hauríem volgut que fos sense repressió, sense pors. La realitat és aquesta. També la d'un Parlament que continua intervingut per una part de l'aparell judicial que clarament s'extralimita i interfereix en el poder legislatiu de manera impròpia en una democràcia, i la d'un govern que malgrat els enormes esforços que dedica per combatre-ho sap, lamentablement, que l'Estat no

ha deixat de tenir-lo en llibertat vigilada.

I tanmateix hem fet camí. Hem avançat des de dues premisses irrenunciables: la defensa de la legitimitat del camí emprès, i la voluntat d'arribar fins al final. Ho podem declinar de moltes maneres, però al capdavall es tractava i es tracta d'això: construir la república que hem votat.

Avui Catalunya és un subjecte polític *de facto* més evident i reconegut que no pas fa un temps. Comparteixi o no la nostra decisió, gran part de la societat europea i m'atreviria a dir que mundial, és capaç de reconèixer la realitat política de Catalunya. Ser una realitat política *de facto* no vol dir gaire en termes jurídics, però torna a evidenciar el que sempre hem defensat: per poder ser reconeguts, abans cal que siguem coneguts. La feina feta en tot aquest any, enmig d'enormes dificultats, incerteses i molt de

El Consell ocuparà una posició central en l'estratègia republicana. D'una manera especial, en l'àmbit internacional

dolor, ha servit per continuar desplegant una estratègia d'internacionalització imprescindible, un eixamplament de les relacions amb actors d'altres països i, sobretot, una major explicació del que, segons el nostre punt de vista, està passant entre Catalunya i Espanya.

Des de l'exili hem pogut continuar treballant. Sense grans estructures al darrere i amb la vigilància permanent de l'Estat, que no ha escatimat recursos per convertir la narrativa contra el procés d'independència en la seva prioritat absoluta, hem pogut

anar denunciant pel món una situació inacceptable a la Unió Europea, i reivindicant el dret a l'autodeterminació del poble català allà on aquest dret compta. Malgrat les amenaces, les detencions i els mesos en llibertat provisional, hem aconseguit que aquest subjecte polític *de facto* que és Catalunya avanci per poder esdevenir un subjecte de iure i que la república catalana comenci a ser reconeguda per d'altres països. Avui hi som més a prop que fa un any.

Un any després, presentem el Consell per a la República. L'espai per fer república, i per arribar allà on les institucions no poden arribar. Algunes de les coses que hem après en tot aquest any ens seran molt útils, i encara que les circumstàncies ens han obligat a demorar la seva posada en marxa més enllà del que hauríem volgut, el Consell ocuparà una posició central en l'estratègia republicana.

D'una manera especial, en l'àmbit internacional. Però no només.

Per això en aquesta fase ens caldrà començar a actuar i a prendre decisions, en els diferents plans –individual i col·lectiu–, que consolidin la nostra independència i sobirania.

No sé quines noves dificultats ens esperen. El judici en serà una d'elles, i important. Estic segur que molts catalans que no volen que Catalunya sigui un estat independent, sí que volen que sigui un país sense repressió política on tothom pugui defensar, sense por i sense haver d'estar a la presó o a l'exili, les seves idees. I que tingui el dret de portar-les a la pràctica si així ho decideix el seu Parlament. Si entre tots sabem superar aquesta dificultat, serem més a prop dels nostres objectius.

Més que mai, visca Catalunya. Visca la república catalana.

Dra. Nogueras

clínica dental familiar

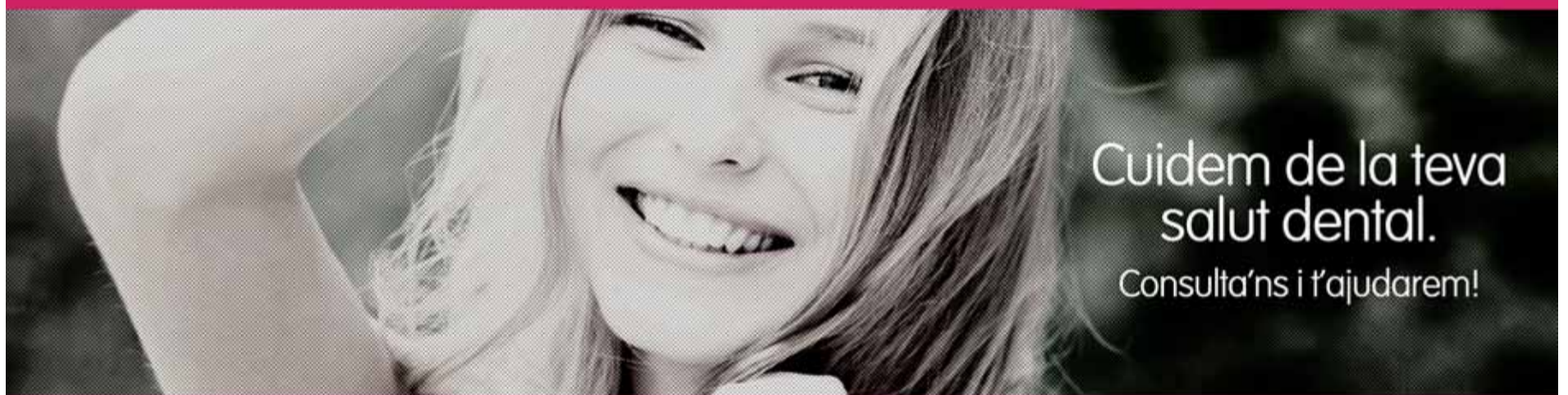
Dra. Nogueras

Dra. Orriols

Dr. García

Cuidem de la teva salut dental.

Consulta'ns i t'ajudarem!

Estètica Dental · Odontologia · Periodòncia
Cirurgia Bucal · Odontopediatria · Implantologia
Pròtesis · Ortodòncia · Invisalign

· Mataró | Carrer Iluro n.47, cant. Unió | 93 755 11 77 | 666 158 054 | www.esternogueras.cat | info@esternogueras.cat

· El Masnou | Avda. Joan XXIII n.23, cant. Navarra | 93 555 65 18 | 603 587 727 | www.clinicamasnou.com | info@clinicamasnou.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Arxivat el cas del jove investigat pel tall al TAV, a Girona

■ Descartats els desordres públics perquè no hi va haver danys i els concentrats no van utilitzar la força per accedir a les vies

G. Pladeveya
SALT

“S’ha fet justícia! En part, és una victòria i s’ha de celebrar. Però, d’altra banda, estic a l’expectativa de com pot avançar el procediment, en el cas que la fiscalia presenti recurs.” Visiblement satisfet, és la reflexió que feia ahir el veí de Salt Emanuel Donoso, després de saber que el jutjat ha arxivat provisionalment la investigació que hi havia contra ell per haver participat en el tall a les vies del TAV a Girona, durant la vaga del 8-N de l’any passat. Una acció massiva, que va durar unes dotze hores, que va arribar a congregat 10.000 persones però que, injustificadament, va acabar amb ell com a únic investigat per aquella protesta del tot multitudinària.

La interlocutòria ha estat emesa un cop acabada la instrucció de la causa. El jutge conclou que no hi ha “indisidients de la perpetració, per part de l’investigat, dels delictes” que se li atribuïen: desordres públics i haver ocasionat un greu dany per a la circulació ferroviària. L’advocat de Donoso, Benet Salellas, explica que “no hi va haver exercici de la violència ni danys i, per tant, no es pot parlar de desordres públics”: “S’ha estimat, així, la petició d’arxivament que havíem formulat, a la qual s’oposava la fiscalia.”

Conclusions “desconcertants”

El magistrat es mostra disconforme amb un altre dels arguments que continua sostenint la fiscalia, que és que el traspàs de dos cordons policials va implicar un acte violent. El jutge indica que en la instrucció s’ha intentat respondre aquest interrogant i s’ha arribat a “conclusions desconcertants”, ja que el dispositiu programat per evi-

La frase

“L’Audiència de Girona serà qui tindrà la darrera paraula si la fiscalia recorre contra la interlocutòria”

Benet Salellas
ADVOCAT DE LA DEFENSA

El titular del jutjat d’instrucció número 4 de Girona, Pablo Huerta, també subratlla que en aquest cas hi ha un aspecte que “no és intrascendent”, que és el fet que “l’obstaculització de les vies o dels seus accessos no comportava l’ús de la força”. Hi suma que cal recordar, “no sense una certa sorpresa”, que les indagacions dels Mossos d’Esquadra només van permetre identificar una sola persona de les centenars que van entrar a l’estació del TAV i van interrompre el pas de trens cap a Barcelona i Figueres.

“El reconeixement de Donoso es va practicar bàsicament perquè el seu nom i cognoms van aparèixer en un diari digital, juntament amb un vídeo del noi a les proximitats”, hi afegeix el magistrat. Tot i ser, per tant, un seguit d’evidències favorables a l’investigat, Salellas exposa que ara serà l’Audiència de Girona qui tindrà la darrera paraula si la fiscalia recorre contra la interlocutòria. ■

tar la interrupció del trànsit ferroviari “no cobria la totalitat del perímetre”: “Només comptava amb 25 agents, que van decidir deixar passar els manifestants.” A banda, no hi ha indisidients que Donoso incités la resta, i en les imatges tan sols se’l veu en una andana pròxima a la via, “com qualsevol persona que espera l’arribada d’un tren”.

Una acció de suport a Emanuel Donoso el 31 de maig passat, després de declarar als jutjats ■ ACN

L’alcaldessa d’Olesa declara a la fiscalia per l’1-O

L’alcaldessa d’Olesa de Montserrat, Pilar Puimedon, va al·legar ahir davant la fiscalia de Barcelona que no va fer “res malament” en donar suport a l’1-O. Veïns i el diputat Joan Josep Nuet, de Catalunya en Comú, van donar suport a l’alcaldessa i al batlle de la Palma de Cervelló, que també va compareixer ahir a la fiscalia. Hi ha més alcaldes citats. ■ ACN

De colònies en un càmping? SÍ!

Packs Promoció escoles: natura i esport

3 dies 2 nits
4 dies 3 nits
5 dies 4 nits

Opcions:
Només allotjament
+ mitja pensió
+ pensió completa

CAMPING CASTELL MONTGRÍ
Ctra. de Torroella a l'Estartit, Km 4,7
17258 L'Estartit
rrpp@campingparks.com
www.camping-castellmontgri.com

Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter

CAMPING CASTELL MAR
Platja de la Rubina
17486 Castelló d'Empuries
rrpp@campingparks.com
www.camping-castellmar.com

Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà